Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni
ERDOĞAN GÖNÜLLER
Genel Yayın Yönetmeni :
ATTİLÂ AŞUT
Yönetim Yeri :
Uzunsokak, No. 96
Yazışma adresi :
P. K. 80 - TRABZON
Dizgi — Baskı
"Hâkimiyet" Basımevi

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : I Sayı : 9 17 Kasım 1965 Fiatı : 50 Kuruş

Bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı milletçe savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

ATATÜRK

Halkçı Atatürk, Halkla Birlikte Anıldı

Devrim Ocağı'nın Sinanlı Köyündeki toplantısında konuşan Vakfıkebir Kaymakamı Yalçın Şendur «O'nun resmine bakmağa utanıyorum!» dedi

Sık-sık köy gezilerine çıkan Devrim Ocağı yöneticileri Kapıköy'de.

Her yıl bir köyde «Atatürk günü» düzenlemeyi gelenek haline getiren Trabzon Devrim Ocağı, pazar günü de Vakfıkebir'in Sinanlı Köyünde bir anma toplantısı düzenlemiştir.

Köy okulunda yapılan törene, Vali Yardımcısı Hayrettin Hekimoğlu, Trabzon Devrim Ocağı üyeleri ve ilçe personeli eşleriyle birlikte katılmışlardır.

«AKILCI BİR DÜNYA GÖRÜŞÜ»

İki saati bulan toplantıda Soğuksu Köyü İlkokulu Müdürü Sami Örenay, Devrim Ocağı 2. Başkanı Hüseyin Serdar, Devrim Ocağı Saymayı Ömer Güner, Ocak üyelerinden Öğretmen Rahmi Kumaş, Süleyman Bayramoğlu ve Muzaffer Özer, heyecanlı birer konuşma yaparak, Atatürk'çülüğün halkçı, devrimci ve toplumcu bir öğreti, akılcı bir dünya görüşü olduğunu savunmuşlar ve «Devrim Ocakları, 10 Kasım'ları hâlâ yas günü sayan anlayışın karşısındadır. Biz, Atatürk'çülüğü, klâsik ve beylik nutukların ötesinde, gerçek yönleriyle halka anlatmak ve tanıtmak istiyoruz.» demişlerdir.

Törenin son konuşmasını yapan Vakfıkebir Kaymakamı Yalçın Şendur ise şunları söylemiştir: «Atatürk'çülük, çalışmak demektir, yol yapmak, köye su getirmek demektir. O'na lâyık çalışmalar yapamıyoruz. Atatürk'ün resmine bakmağa utanıyorum!»

GÜZEL AMERİKALI

Bir yiğit Amerikalı, Vietnam Savaşını protesto için, Savunma Bakanlığı önünde kendini, Budist rahipleri gibi cayır-cayır yakmış!

İyi ki bu olay Amerika'da olmuş. Yoksa bizim gözükapalı Amerikanofillerimiz, adamın adını çoktaan «Komünist vatan haini»ne çıkarmışlardı.!

ÇAKICI

tükenirken çoğalmak ya da midelerin boşluğu

- Attilâ AŞUT'a -

aha bu Lumumba işte
babanın anaya aşıladığı
akan kan onun kanı Kongo'daki
senin benim hepimizin damarlarından
genç kızların gelinlik türküsü
bir okadar saçları dudakları
gözlerimizde büyüttüğümüz Bin Bella gerçeği

erkekçe ölümleri denemeli biraz
en tatlısından daha güçlü
Selma'dan Montgomeri'ye yürümeli
kara yüzlü meleklerle
omuz-omuza dişlerimizi göstererek
taş çıkartırcasına bu ölümsüz gidişe
ölümcül türkülere gülercesine vurdum-duymaz

şimdi bir parça Vietnam'da olmak adamcasına
uzun namlulardan kurşunlar sıkmalı kötülüğe
çok vurucu daha da keskin
bir daha da çoğalırız tükenirken
Afrika'da uyanan mau mau'larla çoğuz
kirli soysuz gizlere tanık
Vietnam'da ölenlerle ölmek görevdir kutsal değil
aydınlık güneşlere koşarız yanımızdaki
bu yakın kurtuluşlar uzak değil

(Sonu 3. de)

NURİ AKSAKAL

Şimdi bizi dinleyin

Ümran BARAN

— II —

Geçen yazımızda, iktidarı tek başına alan A.P.'nin izlemek durumunda olduğu yolu belirtmiş, bu yolun O'nu bir açmaza mı düşürdüğü sorusunu ise kesinlikle «hayır» diye cevaplandırmıştık. Hayır, çünkü; Adalet Partisi, kuruluşundan bu yana devletçiliğe karşı özel sektörü, toplumculuğa karşı bireyciliği, hakka karşı kapkaççılığı, milliyetçiliğe karşı yabancı sermayeyi savunmuş, uygarlığın karşısına inaç istirmarcılığı ile çıkmış, bunda hattâ toteizme kadar gidebilmiştir. Kısaca demek isteriz ki, Adalet Partisi, Türk demokrasi hayatında tam bir sağ partisi olarak belirmiş, kendisini öylece kabul ettirmiştir.

Çok kimse, büyük çoğunluğu emekçi olan Türk halkının, nasıl olur da böyle kesin karekterli bir sağ partisini iktidara getirdiğine şaşabilir. Ancak bu şaşkınlık, siyasal geçmişimizi iyi incelememekten beliren bir haldir. Şöyle ki:

Adalet Partisi'nin birçok bakımlardan D.P., nin devamı olduğu inkâr edilemez. D.P. ise, 1946 yılında, Türk burjuvazisinin, yâni büyük toprak ağası, tüccar ve yüksek memurun partisi olan C.H.P.'ye karşı kurulmuş, 30 yıllık öfkeyi, kini, kırgınlığı istismar ederek halkın yakınlığını kazanmış bir parti idi. İktidarı aldığında, halktan yana imiş gibi görünen ilk uygulamaları, fukara halkın «umduğu» değilse bile, C.H.P.'ye rağmen «bulduğu» idi. Demek isterim ki, 1946-50'lerde C.H.P.'ye karşı çıkmış olmak, halkçı bir kimlikte görünmeye yeter bir faktördü... Ve bu faktör, yıllarca etkili olabildi.

Şimdi A.P. elbette ki, bugünkü iktidarını, bugünkü yapısına göre yürütecek ve halk çoğunluğunu uzun süre oyalaması mümkün olmayacaktır. Halk, bu kez, gerçekten kendinden yana, kendi çıkarına uygun davranışlar, uygulamalar bekliyecek, bulamıyacaktır. Toplumsal yasadır bu! Hem halkı, hem de O'nu sömürenleri aynı zamanda memnun etmenin olanaksızlığını anlıyabilmek için ekonomi ya da sosyal bilimler uzmanı olmak gerekmez.

Geçen yazımızda belirttiğimiz nedenler yüzünden A.P. sömürenleri tutmak zorunda olduğuna göre, yaklaşık hesapla %63'ü okur-yazar olmasa bile, Türk halkı, kendine karşı olan bu gidişi yakın zamanda anlıyacaktır. Üstelik bugünün Türkiye'si, artık 1950'lerin ortamında değildir. Sağ partilerini yıpratacak, hattâ çökertecek yan kuvvetler vardır bugün. Üniversitesi, gençliği, basını, ozanı, tiyatrosu, mahkemesiyle 1965 Türkiye'si, sağcı iktidarların atlarını alabildiğine koşturabilecekleri bir boş alan değildir. A.P.'nin halkı uzun süre oyalayıp aldatabilmesi, ekonomik faktörlerin yanısıra yukarıda belirttiğimiz kurumların da etkinliğini ortadan kaldırmakla mümkün olabilir ki, bu da bir 27 Mayıs denemesi geçirmiş bu ülkede pek kolay olmasa gerek.

tükenirken çoğalmak ya da midelerin boşluğu

(Başı 1. de)

karanlığı boğarcasına sıkılı yumruk
gele-gele sonuna geldik kahpe rezilliklerin
ırzını çoktan kirlettik bu rezilce yaşamanın
Emine'nin sütsüz göğüsleriyle
bir düzine aç çocuğuyla Hatçe'nin

Sevi'ye tutulmamak ne demek kardaşca
midelerin boşluğuyla yürüsem yürüsem
tükenene dek verircesine benliğimi
milyonlarca insanlara seslenip
yeni bir düzeni kurana dek yürümek
gün görmemiş gelinlerin gecelerini toplamalı
ya da yıkılmak köksüz ağaç örneği
kızamıklı mezar taşları kovuğunda beklemek

Söküp atmak ne denli güçtür bilemezsiniz
insanım hemde yarı-yarıya ölümsüz
ölümsüzlüğümü göreceksiniz
bu işler sürüp gitmiş yıllar boyu
ötesi yok bu gidişin daha ne kadar çekeceğiz
sanmayın ki her gece aç yatar yedi oğlancığı Bayram'ın
bilmem kimin köleliğinde yaşanmaz ölüm pahasına
daha da güçlü sıkmalıyız yumruklarımızı
birşeyler yapmak ama ne denli güçlü
ne denli yiğit kollarımızla yarattığımız
karanlığı taşlamak sanıldığınca güç değil
haydi dedik mi toplanıp gelmeli biryerlerden
omuzlarımızda alınterimizle çeliklediğimiz baltalar
parçalanan yüreklerimizi koymalı avucumuza
bir bakmışsınız sokakları doldurmuşsuz
sokaklara kusmuşuz açlığımızı
bu böyle olmaz diyerekten
yıldızları gördük kıpır kıpır uykuya paydos
karanlığı yırtarcasına silmeli çapaklı gözleri
yeni doğan güneşi selâmlamalı
yüzümüze ak aydınlığı vururken

biz yaşıyor muyuz ne
yoksa bu ölüm mü ağladığımız
soluğum açlık kokarken dünyayı sevemem
insanca yaşamayı bilmem ki nasıl severim
verin bana başkalarında olanı sizdekini
önce karnımı doyurun gözümü doyurun

niye böyle bu niye korkulu
yeni günleri yaşamak ne güne duruyor
yaşamak güzel şey oysaki dünya güzel
tadına doyamadığımız kadınlar
oğullarımız bizim kızlarımız
çokçası Türkiye'yi kurtarmak
varalım kolkola yığın-yığın
alınterimiz boşa mı gider
gülerim aklınıza adamcıklar
çocuklarınıza komayın bu kutsal savaşı
bunu diyecektim işte

NURİ AKSAKAL